

Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) var i Gaar saa glad over, at jeg havde nævnt det faktiske Forhold, som det dog er, at det i Betænkningen over den Sag, vi behandle, er lykkedes det ærede Medlem for Assens at fare frem med den største Voldsomhed, med større Voldsomhed end nogen anden overfor Flertallet og overfor Forslaget. Det ærede Medlem for Ringsted var saa glad over, at der dog var en, der var værre end ham. Jeg var ikke sikker paa, at det ærede Medlems Glæde var ægte, jeg havde Følelsen af, at det ærede Medlem bestræbte sig for at naa det ærede Medlem for Assens, og det lykkedes i alt Fald i nogen Grad. Det ærede Medlem var lige ved at slaa Rekorden i Gaar, da han udtalte, at Gennemførelsen af det foreliggende Forslag i sine Konsekvenser let kunde medføre, at vi nedkaldte russiske Tilstande over os her i Landet. Hermed tror jeg oprigtig talt, at Rekorden er slaaet. I Forhold til saadanne Tilstande, hvor Statsfunktionærerne standse Trafikken, Samfærdselen, spiller det dog en underordnet Rolle, om man i en given Situation nærer mindre parlamentarisk venlige Følelser overfor Regeringen, eller de, der slutte sig til Regeringen, thi deraf flyder der dog ikke Blod eller sker større Fortræd (Afbrydelse) . . . Hvis det ærede Medlem har noget at anbringe, saa vide vi jo, hvor han kan forlange Ordet.

Jeg omtalte ikke i Gaar det ærede Medlem for Ringsteds (Zahle) Ændringer. Jeg havde som sagt ikke stærk Anledning til at gøre det. Nu i Dag mener jeg, at Tiden er inde til for Flertallets Ordfører at sige et Par Ord derom, det var den ikke i Gaar, men derimod var det min Ret og Pligt at tage til Orde overfor Mindretallets Angreb paa Flertallets Stilling. Det ærede Medlem stiller Forslag om, at de menige, ikke blot de, der ikke faa fuld Kostforplejning men ogsaa de, der faa det, skulle have et klækkeligt Løntillæg. Ærede Medlemmer vide, hvad Forslaget gaar ud paa, og de vide de Betingelser, der ere knyttede til det, Betingelser, der gøre, at det selvfølgelig ingen Betydning faar. Dette Ændringsforslag skulde maaske være en Skueret, men det lider af den for en Skueret meget beklagelige Fejl, at det ikke virker skuffende. Der er ikke et Menneske i Landet, som tror paa, at der kommer noget ud af dette Forslag, og de ville i saa Henseende henvise til, hvad det ærede Medlem har udtalt her i Tinget den 3. Marts 1902 angaaende Socialdemokra-

ternes Ændringsforslag til Finansloven, som gik ud paa, at vi skulde have Nedsættelser til at betale den højere Løn med, som de menige Soldater skulde have. Da dette Forhold blev omtalt angaaende Underofficerernes Lønningslov og hvad dertil hørte, sagde det ærede Medlem for Ringsted: „Den Gang, denne Lov var til Behandling og blev vedtagen her i Tinget, blev der heller ikke fra nogen Side rejst Krav om eller stillet Betingelse om, at naar man gennemførte denne Lov, skulde en tilsvarende Sum spares paa § 22. Man gjorde det ikke og det af den Grund, at ingen, som ønskede denne Lov gennemført, kunde stille en saadan Betingelse, der naturligvis vilde have umuliggjort Lovens Gennemførelse, men saa kan man heller ikke komme bag efter og forlange det.“ Det, som det ærede Medlem udtalte, at man kan ikke stille en saadan Betingelse op, som ikke lader sig gennemføre, gælder fremdeles. Den 5. Marts 1904, den Dag, som jeg tidligere har henvist til, da Talen var om de 33,000 Kr., den Gang det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde, at man havde stillet Forslag om Nedgang paa andre Punkter, saa sagde det ærede Medlem for Ringsted, at et saadant Forslag var en let gennemskuelig Politik, og han troede ikke, at den kunde praktiseres mere. Nu praktiserer det ærede Medlem den samme Politik, som han den Gang bekæmpede. Dette Forslag om, at de menige skulle have en Krone — 1,05 Kr. for saa vidt de ligge inde over 6 Maaneder, det maa jo være Meningen — bunder jo ikke i det praktiske Forhold, thi det ærede Medlem ved jo sikkert nok, at det ikke er muligt, og han har selv staaet paa det Standpunkt og forsvaret det overfor Socialdemokraterne, den Gang vi stode som gode Partifæller og Meningsfæller. Den Gang forsvarede han det Standpunkt, vi fremdeles maa hævde, at vi kunne ikke gøre Indhug paa Budgettet hverken her eller der, saaledes at vi kunne faa Erstatning for Merudgiften. Naar der altsaa stilles disse Forslag og opstilles som Betingelse det, som det ærede Medlem har gjort her og Socialdemokraterne før ham, saa er det en Politik, som det ærede Medlem i sin Tid sagde er ret gennemskuelig, og Skueretten lider derfor af den Fejl, at den ikke er skuffende, men der er for øvrigt det ret ejendommelige ved det, at det ærede Medlem, uagtet han nu efter Maa-neders Forløb ikke er i Stand til at bevise ved Eksempel eller Tankeeksperiment, at